

"EDINOST"

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

"Edinost" stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl. za pol leta . 3.— . 4.50 .
za četrt leta . 1.50 . 2.25 .
Posamežne številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov.
v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.
Na narodbe brez priložene naročnine se upravnštvo ne osira.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Nejasni“ naši pojmi.

I.

V številki svoji z dnem 22. maja t. l. očita nam ljubljanski „Slovenec“, da so nam pojmi nejasni in zmedeni. Ker pa nismo toli samoljubivi, ali — ako hočete — trmasti, in se radi damo poučiti, nam je v resnici žal, da nima častiti organ večine državnozborske delegacije naše „niti časa, niti prostora“, obširno odgovarjati na „zmedene“ argumente naše. Res, da smo samo pokrajinsk list in nimamo pravice prisvajati si isto važnost, kojo si more prisvajati častiti „Slovenec“ kot interpret in zagovornik večine slovenskih državnih poslancev, odnosno njih dosedanje taktike, o koji smo pa do dna svoje duše prepričani, da nas ne doveže do zaželjnega cilja. Ali z ozirom na koristi narodne naše stvari bilo bi želeti, da je „Slovenec“ podrobneje utemeljil svoje nazore. „Slovenca“ prepričevalna beseda bi bila morda marsikaj pojasnila in odstranila marsikako, mej nami nastalo nesporazumjenje. Narodu slovenskemu bilo bi to le na dobiček. Sodba naša o dosedanjih taktiki državnozborske naše delegacije ni samovoljna, še manje pa zvoljena — kajti tisti nesrečni „justament net“ ni bil nikoli naše načelo — ampak se opira na skušnje, nabранe v dolgi jednejstvetni dobi grofa Taaffeja ministrovanja. Vapehi ti pa so lakonično izraženi v vskliku znanega dunajskega poročevalca — govorečega o zadevi ljubljanskega močvirja — da smo Slovenci povsod zadržali.

Ako pa je takó celo v pogledu na zadeve dežele Kranjske, koje zastopniki so vplivni voditelji poslancev naših in najgorečni zagovorniki dosedanja postopanja: kaj naj pa rečemo o obupnem položenju slovenskega življa ob periferijah?!? V primeri z nami smemo reči, da so Kranjeci dosegli uprav velikanske vapehe, dasi so tudi ti vapehi le relativne vrednosti. Poglejte le, kako

se nas ob mejah bagatelizuje! Nič nam ne pomaga, da dan na dan zatrjujemo in s čini dokazujemo, da smo lojalni in brez pogojno zvesti državljanji in da zahtevamo le toliko, kolikor se da spraviti v okvir avstrijske ustave in je v soglasju z obstoječimi postavami države naše. Spominjajo se nas pač, ko nas potrebujejo; kakor hitro nas pa več ne potrebujejo, postavijo nas hitro v kot po znanem receptu: Der Mohr hat seine Schuldigkeit gethan — er kann gehen. Jasen vzgled tega postopanja so uprav dovršene mestne volitve goriške, kakor je dokazal tamošnji naš dopisanik. Tam so znani italijanski intrasingenti postali že tako nadležni, da se je tamošnja politička oblast po vsej pravici zbral, da se je ne zruši ugled na zdolaj in — na zgoraj. V stiski svoji iskala je pri Slovencih pomoč i in jo tudi našla. Lanjske goriške mestne volitve so dokazale, da je vlad, v zvezi z lojalnimi slovenskimi elementi vsak trenutek mogoče zrušiti silo to. Od lanjskih volitev sem so laški arditeži v Gorici padali od stopinje do stopinje in pri letošnjih volitvah pokazali bi se bili gole ničle, da smo imeli Slovenci v očeh vladinih organov isto ceno, kakor smo imeli lani. Ali kaj se zgodi? Letos so isti organi Slovence lepo odslovili in se zdržili z onimi, proti kojim so lani iskali slovenske pomoči. In mi menimo, da društva „Circolo cattolico“ prečudno postopanje ni izviralo toliko iz nasprotstva do Slovencev, nego je bilo sad mogočnih vplivov se strani oblastnij. In naj govorimo o tržaških razmerah?! O teh razmerah velja jednoglasna sodba, da smo na slabšem, nego smo bili pod vlasti Auerperga. Goli faktum je, da so se društva naša pred leti veliko svobodnejše gibala, nego se morejo gibati dan-danes.

In v Istri? Napadi in izgredi po istriskih mostih — o kajih nam je poročati skoro v vsaki številki — lehko umeven so nam migljej, v kakem zmislu dozorevajo kričeče istrake razmere. Niti vzvišeni sveti

nih stan ne more braniti isterskih čuhovnikov pred surovimi izbruhni razdivjanih strasti. Ugovarjati nam utegne kdo: saj ste nedavno sami konstatovali velikanski napredok Slovanstva v Istri! Da, to je res: napredovali smo, ali napredovali smo iz s e b e. Vapehi ta dosegli so vzorni, nedosežni istrski rodoljubi s tem, da so vneli mej ljudstvom oni vzvišeni čut, kojega je na indeks postavil velečastiti g. dr. Mahnič — po nalogu iz Ljubljane: vzbudili so mej ljudstvom narodno zavest in narodni ponos. In ravno zato, ker večina naših poslancev ne pošteva tega čuta — kot prevaznega činitelja v borbi za naša prava — v tolki meri, kolikor zasluži, pričeli smo si malo navskriž.

Se nekaj bi naveli, kar jako dobro znači načela sedanjega sistema. Ako se dan danes prepove kako zborovanje, kak shod ali kakov izlet, navadno velja izgovor: ker se je bati razburjenja in nereda. Vprašati pa moramo, iz kakega vzroka se je pa v najnovejšem času prepovedala televadnima društvom v Ajdovščini in v Prvačini društvena občeka, ko sta vendar ta dva kraja izključljiva slovenska in je njuna okolica, daleč na okrog, tudi zdržema slovenska in se torej nikakor ni bilo bati kakoga razburjenja? Namen prepovedi je jasen: da se prepreči, karkoli bi utegnilo pospeševati samozavest ljudstva. Potem takem smo v Trstu v vednem strahu, da ne bi zadel tudi našega „Sokola“ tak interdikt.

In kdor bi utegnil še dvomiti o načelih vlade, prečita najizjave Taaffeja, Gauthacha in Schönborna v proračunskem odseku. Iz teh izjav zveni nam nasproti: lasciate ogni speranza!

Potrebno se nam je zdelo nekoliko obširnejše govoriti o nagibih postopanju našemu glede na sedanji vladni sistem. Vtemeljili smo na kratko, da mi ne tiramo fakcijozone opozicije niti proti vladu, niti proti državnim poslancem, ampak da so vzroki povsem stvari, ki jih nas silijo, da

povedal jo je tudi meni, a jaz vam ponovim to, kar sem od njega slišal.

Bila je hči bogatega kupca iz velike trgovske vasi na Volginem bregu, nedaleč od mesta S. Smatrali so jo za prvo krasotico, ne le v rojstnej vasi, temveč tudi mnogo vret na okrog. Veljalo jo je videti sosebno o praznikih, ko je nališpana šla iz cerkve. Mladenci bili so kar očarani in brez umu od tolike krasote. Ona, Nataša, kakor se je kazalo, ni zapazila tega. Z vsemi obnašala se je nekako hladno, ponosno. Oče njen imel je prijatelja, zelo bogatega kupca. Pred nekolikimi leti poslal je le-ta sina svojega v Astrahan, da bi se ondi izučil kupčije. Ko se je vrnil sin — Andrej — videl je Natašo ter se zelo zaljubil v njo. Od tega ni bila več mlađa krasotica tako ravnodušna. Ljubila je ljubimca svojega, ljubila ga tako, kakor morejo ljubiti le nej podobne nature. Vse se je radovalo ljubimcev: roditelji, stari prijatelji, blagoslovili so z radostjo mlada zaročenca.

„Da, bolna je ta naša Ofelija. Ljubila je ubožica premočno in, ko ji je ljubljene umrl — izgubila je um.“
„Kaj mi je rekla?“
Doktor pojasnil je mojemu bratu, da ga je imela za svojega umrštega ženina. Razodel mu je pomen besed, ki so njemu veljale ter mu povedal tudi povest ne-srečne deklice.

Avgusta meseca iti je moral Andrej za teden dni po opravilih svojega očeta; po vrnitvi sklenili so praznovati svatbo. Vse je bilo pripravljeno. Z gorkimi solzami čakala je Nataša svojega zaročenca ter hodila ves

je groze, potem ga pa pričela motriti nekoliko časa. Kar se je posmejala, oči so jej radostno zažarele, mledo lice, čarobnost in nežnost izražajoče, pak je zasijalo od neizrečene sreče. V rokah imela je šopek rož, katere je vrgla k Pavlovim nogam z besedami: „Andrej! mil, zaželeni!“ Kakor bi se ne mogla koj premagati od prevelike sreče, prijela se je potem za glavo in pobegnila.

„Za Boga! doktor, kaj je to?“ vskliknil je Pavel, katerega je očarala krasota mlađe deve ter pretresel in ginal njen pozdrav in njeno vedenje. — „Kaj vse to pomenja? Ali ni... blažna?“ Prvkrat v njegovem življenju zdela se mu je ta beseda tako strašna, da jo je komaj izpregovoril.

„Da, bolna je ta naša Ofelija. Ljubila je ubožica premočno in, ko ji je ljubljene umrl — izgubila je um.“

Ko sem bil pred nedavnim časom tam,

Oglas in oznanila se račune po 8 nov vrstic v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.
Poslana javna zahvale, osmrtnice itd. se račune po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Carintia št. 25. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate poslana upravnštvo v ulici Carintia 25. Odprte reklamacije so proste poštnine.

• V edinost je m-e.

smo se sedanjim položenjem nezadovoljni in da je potem takem čisto naravno in sledno, ako se svojega stališča zahtevamo, da poslanci zapusti dosedanje pot, kajti dosedanje skušnje niso nikakor vodobujevalne, da bi i nadalje vstrajali na poti tej: Torej ne zmedeno, ampak skozi in skozi logično je postopanje naše.

Predno nadaljujemo, prosili bi častega „Slovenca“ oproščenja za to, da ga nazivljamo glasilom večine slovenskih državnozborskih poslancev. Morda se motimo; ali z ozirom na to, da njega poročevalc vedno govori o skupnosti poslancev, to je o „zvez“ in da pritisne svojim poročilom navadno nekako oficijelen pečat, moramo tako misliti. In uprav zato, ker je „Slovenec“ izvestno bolje obveščen o namerah poslancev — ali morda celo o kakem načrtu, po kajem menijo dosegli do cilja — nego smo ni, občalujemo, da je pojme naše kar brevi manum proglašil kot zmedene, mesto da bi nam bil pojasnil svoje pojme o sedanjem položenju slovenstva. Menimo, da takó odličnemu glasilu, kakor je „Slovenec“, nikakor ne zadostuje, da ima v zalogi svoji le pavšalna podtikanja „liberalizma“, „radikalizma“ in „sovražstva do duhovstva“, ampak želeti je nekoliko pozitivnih misli o političnem našem položenju. Toda ponavljamo: ne iz osira do nas — ki smo skromni in stojimo radi bodisi v najzadnji vrsti narodnih bojevnikov — ampak na korist stvari in v prevažni namen, da se javnemu našemu menenju zbirajo pojmi — t.

1891
66

1628

Črvi, kateri glodajo naša narodna društva.

(Konec).

Ona črna mora, ki teži na našem ubogem narodu že od nekdaj in ki se je utihotaplila tudi v naša narodna društva; oni črv, ki noč in dan izpodjeda na stebrih,

teden vsa pobita okoli. Slednjič prisel je zaželeni dan ženinove vrnitve. Opoldne imel je pripluti parnik, na katerem je bil Andrej. Nataša čakala ga je že celo jutro na pristanu. Minol je naznačeni čas, minol je dan, a parnika še ni bilo. Kmalu raznesel se je glas, da sta se potopila dva parnika z mnogimi ljudmi. Čez malo časa izvedelo se je, da je tudi Andrej bil žrtva nesreče.

Nataša ni se ustrašila tega, niti ni zaplakala. Vsako jutro pak je došla na pristan in prečakala tam ves dan, dokler je niso se silo odpeljali domov. Dozdevalo se je, da ni vedela čisto nič za vse, kar se je godilo krog nje; nič ni slišala, nič odgovorila ter neprehnomoma čakala le svojega poginolega zaročenca. Jasno vam je torej, kam je privela to čudno deklico prevoča ljubezen.“

S temi besedami končal je doktor životopis Natašin. Ko ga je pripovedoval Pavlu, slušal ga je le-ta molče, potem je vstal, poslovil se, besede ne izgovorivši, od doktorja ter odšel. Ves dan imel je le obraz Natašin pred očmi, po noči pa ni mogel zaspati. Neprehnomoma stala je ona, kakor živa pred njim. Stala je v okviru vijočega se zelenja. Svetli lasje v težkih

radi verujemo, da jih vi niste poklicali, poklicalo pa jih je vaše javno postopanje in delovanje, s katerim se marsikdo ne more in ne sme strinjati. Dopisnike imenujejo tudi „nemirnež“. Lepo prosimo, povejte nam, kdo je nemirnež; tisti, ki stvarno poroča o napakah in nedostatnostih ter želi, da bi se iste odstranile in da bi mir bil, ali pa oni, ki dela napake in nedrodnosti, ki vzbujujo nevolo in nemir? Pregovor veli, da naj se čedi volk odstrani in ovce bodo mirne. In slednjič veste kaj še? Minuli so časi, ko smo na vse molčali, ko smo imeli na zunaj navidezni mir, doma pa le nezadovoljstvo in jadikovanje. Sedaj hočemo luči, pravice in resnice in ko do tega pridemo, imeli bodoemo v resnici pravi mir. Kdor se pa z našim poštenim programom vjemati ne more, svetujemo mu, naj da javnemu delovanju ostavko. Tako si hrabet najbolje zavaruje. Če bo treba, se zopet oglasimo. Do tedaj pa na zdar!

—č.

Različne vesti.

Pogreb barkovljanskega veljaka gosp. Andreja Martelanca bil je velečasten in je pričal o velikem spoštovanju, koje je vžival pokojnik pri rojakih svojih. Pogreba sta se udeležila veteransko društvo z godbo in polnošteviljen pevski zbor „Adrije“, v sprevodu pa se je pomikalo našem menjenj nad 3000 ljudi. Pevci „Adrije“ zapeli so žalostinke pred hišo žalosti, v cerkvi in na grobu. Razne društva položila so na rake vence se slovenskimi napis. Mir in pokoj njegovi duši!

V spomin pokojnemu Dolinarju. Prihodnjo nedeljo, 7. t. m., ob 11. uri zjutraj bude se v cerkvi sv. Antona novega darovala sv. maša v spomin 5 letnice smrti pok. Ivana Dolinarja. Napršeni so narodnjaki, da se je mnogobrojno udeleže.

Vergottinijeva volitev. V svoji ponedeljski seji sklenil je legitimacijski odbor državnega zборa jednoglasno, predlagati, da se gori omenjena volitev uniči.

Z Dunaja se nam piše o tej zadevi: Celodan Coronin je vega klub a, posl. Bonda, glasoval je za uničenje. S tem so dobili moralno zaušnico vsi oni, koji so sodelovali pri volitvi Vergottinija. Popolno zadoščenje za bedni rod naš bilo bi seveda, ako bi kar na Dunaj poklicali pravega njega zastopnika dr. M. Laginja. Temu se pa ni nadejati in trebalo bude še enkrat voliti. Toda bomo zadovoljni s tem, kar smo dosegli.

Sviftijancu, ki v „Slovencu“ pod črto prodaja dovitje svoje, izjubilo se je, tudi našemu listu obrniti pozornost svojo. Slavni ali neslavni Sviftjanec meni, da je zadnji čas, da prekrati „Edinost“ svoj že davnost zastareli naslov. Le počasi, gospod dovitnež, ko govorite o „miru“ in „edinosti“, kajti podali ste se na opolala tla! Čujte: da so povsed drugod v Slovencih taki mejsobojni odnosni, kakoršni so v Trstu, ne bi doživljali takih dogodkov, kakoršni so se dogajali letos v Ljubljani na veliko škodo narodu slovenskemu. S tem pa še ni rečeno, da je menjenje mej tržaškimi Slovenci kar uniformovano in da ni mej nami različnih nazorov. Ali pri nas se ljudje lepo pogovoré, kakor se možem spodobi in konečno se pokore vsi zapovedi narodne blaginje. To je pravi „mir“, to je prava „edinost“. Doma, v svoji hiši zgrabite torej za metlo: dela boste imeli dovelj! Wozu in die Ferne schweifen? Kdor pa v dobroj obliki — in veste nam pravi, da nam je bila oblika vedno dostojna — kritično in stvarno razpravlja o postopanju gospodov poslanca, ta še ni radi tega nemirnež. Ako vi drugače trdite, kažete le, da ne umete naloge javnega glasila.

Laž! „L'Indipendente“ z dne 30. maja t. l. št. 503 prinesel je veste, da je poslane prvega okraja, g. dr. A. Sancin, proti temu protestoval, da bi se užitinska linija zžila in bi obsegala le Greto in Vrtovec; načelnik veseličnega odseka,

Rocol. To je nesramna laž, koji namen je očevidec: očrniti rečenega sloškega poslanca. G. dr. Sancin je protestoval le proti tarifi, kojega uvesti namevala mesto. Po tem tarifi morali bi prebivalci tržaške okolice plačevati 100—150% ni dodatek dacu, tako, da bi jim čisto nič ne koristilo, ako bi se užitinska črta prav stisnila. Mestne gospode prečudna ljubezen do naših okoličanov je vsak dan očevidec.

Rekruz proti odloku mestne oblasti, oziroma deželnega šolskega sveta, s kojim se odklanja prošnja za osnovo slovenske ljudske šole v Trstu, odposlali so dotedni prisilci danes visokemu o. kr. naučnemu ministerstvu.

Užitinska črta tržaška. Poročevalcem o dotedni vladni predlogi izvoljen je dr. Menger kot pripoznan veščak v stroki teje. Po predlogu dra. Mengerja sklenil je davčni odsek, zaslišati vodjo mestnih takštržaških, g. Apolonio, kot eksperta. Gori omenjeno vladno predlogo priobčimo v prihodnji številki.

Odprava proste luke. V seji državnega zboru dne 1. junija predložil je minister za trgovino postavni načrt o izvršilnih naredbah za odpravo proste luke. Nadalje je isti minister predložil postavni načrt, s kojim se uvede državni užitinski davek v Trstu in po njega okolici. Izvršilne naredbe za odpravo proste luke določujejo, da od 1. julija naprej se carini podvrženi blago sme prosto carine uvažati le v to določeno prosto obsežje; v magacine pa le pod nadzorstvom carinarskih uradov. Vse inozemsko blago, ki se nahaja z dnem 1. julija v zalogah, podvrženo je carini. Dovoljeno je pa to blago zopet izvoziti v inozemstvo ali hraniti je na prostih mestih ali v magazinu, toda pod nadzorstvom carinarskih uradov. Nenečne napovedbe glede na množino blaga smatrane so bode kot tihotapstvo, osobito se bodo ostro kaznovali prestopki glede tihotapskega uvažanja piva, sladkorja, ščesenega kamnenega olja in žganih pijač iz notranjih dežel. Onim kategorijam blaga, ki so dosedaj uživale olajšave, ostanejo te olajšave in se jim pridružijo še druge kategorije. Vlad se dovoli, da v sporazumljjeni z ogersko vlado uvede olajšave glede shranjevanja blaga v magazinu in carinarsko-uradnega nadzorovanja prometa ladij. Najdalje s prvim avgustom prične se prosti promet mej dosedanjim obsežjem proste luke in obsežjem avstro-ogerske colne zvezre.

Borzna deputacija javlja gospodom trgovcem, da morejo v veliki borzni dvorani upogledati razne naredbe, tikajoče se carinarske manipulacije, magacinov itd, in sicer od 10. ure predp. do 2. ure p. p. in od 4. do 6. ure zvečer.

Izredni občni zbor „Del. podp. društva“ bil je priljeno dobro obiskan. Vsporeje se se po živahnih debati nekatere spremembe pravil, katere spremembe je predlagal odstopivši društveni odbor. Tudi glede izplačevanje zavarovalnine v slučajih nezgod, vnela se je ostra debata. Več govornikov je zahtevalo, da se zavarovalnina, katero po postavi društva plača zavarovalnica, izplača delavcem. Ker pa postava, kakor so pojašnjevali predsednik in drugi govorniki, tega ne dovoljuje, sklenilo se je z večino glasov, da se sprejme v pravila poseben odstavek, ki določuje, da zavarovalnina pripada društvu. Kajti društvo je itak zavezano dajati bolniku navadno bolniško podporo za dobo jednega leta. Po preteklu jednega leta pa pripada omenjena zavarovalnina poškodovancu.

Odbor „Del. podp. društva“ se je naslednje konstituiral. I. podpredsednik dr. M. Pretner; II. podpredsednik Ljudovit Ružić; tajnika Maks Cotic in Fran Hafner; knjigovodja, Jakob Perholec; blagajnik, Dragotin Schmidt; knjižničar, Anton Bogdanović; gospodarji Jernej Novak, Jernej Čelan, Anton Slajko Andrej a) Nagovor. b) Čitanje in razgovor o pravilih. c) Vpisovanje udov. d) Volitev

Valentin Kosovelj, njega namestnik Gregor Lotrič. V razsodišču je volil odbor Andreja Benčina in Frana Žitko. Slednjič so izvolili 10 odbornikov v zdravstveno komisijo in okolo 40 članov nadzorniki.

Občnega zbera pevskega društva „Veselila“ v Skedenju udeležilo se je zadostno število članov. Predsednik društva, g. Zemlješlav Sancin, povdarjal je važnost tega društva ter priporočal društvenikom, da redno obiskujejo pevske vaje. Poročili tajnika in blagajnika sta se ohrabrali. Prispevki članov znašali so 191 gld. 70 kr., drugi dohodki 497 gld. 82 kr., skupni dohodki torej 689 gld. 52 kr. Strošek je bilo 544 gld. 64 kr., ostane torej čistega v blagajni 144 gld. 48 kr. Pri volitvi odbora so bili izvoljeni: Ivan Godina-Kudrič, predsednikom; Ivan Sancin-Toč, podpredsednikom; Lovro Sancin-Oraž, Ivan Godina-Ban, Josip Sancin-Drečač, Franjo Šuman in Lovro Godina-Drlin, odborniki; Ivan Godina Figne, Jos. Flego-Lazar in Valentin Vouk, namestniki. Pri prvi odborovi seji izvoljena sta bila Lovro Sancin-Oraž tajnikom in Ivan Godina-Ban blagajnikom.

Na občnem zboru „Slavjanske Čitalnice u Pulju“ dne 24. maja izvoljeni novi odbor konstituiral se je tako: predsednik: Dr. M. Laginja, podpredsednik: Ivan Špik, tajnik: Dr. K. Janežič, blagajnik: Dragotin Fakin; odbornika: Boleslav Marko in Anton Fakin; namestniki: Ant. Stipančič, Jernej Cibič, Anton don Jakič, Fran Perič, Jurij Bolč in Ivan Petrič.

Pevsko društvo „Adrije“ v Barkovljah priredi v nedeljo, dne 7. junija t. l. v vrtni gostilni „Alla bella Barcola“ (blizu župne cerkve) domačo veselico s petjem, igro in deklamacijo, s sledečim vsporedom: 1. Hr. Volarič: „Opomin k petju“, zbor. 2. P. H. Sattner: „Majniku v pozdrav“, mešani zbor. 3. Deklamacija. Deklamuje 6-letna deklica Martelančeva. 4. * * *: „Mlatidi“, prizor prihodnjih vekov, izvršujejo dečki. 5. * * *: „Sarafan rudeči“, ruska narodna, za mešani zbor, harmoniziral H. Ražem. 6. Jenko: „Što čutiš“, zbor. 7. I. Ogrinec: „Kje je meja?“, izvirna gluma v enem dejanju. 8. Prosta zabava. — Začetek ob 5/4 uri zvečer. — Ustoppina 20 nč. za osebo. — V slučaju slabega vremena veselica se vrši v dvorani. K obilni udeležbi vabi ODBOR

Vabilo k izletu, katerega napravi akad. društvo „Triglav“ dne 7. in 8. junija 1891. v Ljutomer. Vspored: V nedeljo dne 7. junija: Odhod iz Gradea ob 5. uri 50 m. zjutraj. Prihod v Ljutomer ob 11. uri 16 min. Banket ob 1. uri. Koncert ob 7. uri zvečer. V ponedeljek dne 8. junija: Izlet v okolico. Vspored koncertu: (A.) Pozdrav. 1. D. Jenko: „Slovenska himna“ poje možki zbor. 2. Bibica: „Karašik hrv. pjesama“, udarja tamburaški zbor akad. društva „Hrvatska“. 2. Dr. G. Ipavec: „Lastovki v slovo“, poje mešani zbor. 4. Slavnostni govor, govorci g. caud. prof. Fr. Gestrin. 5. Komodar: „V tvojem naročju“, udarjajo „Cvenski tamburaši“. 4. Dr. G. Ipavec: „Oblaku“, čveterospev. 7. Meyerbeer: Cavatina iz opere „Robert djavo“, udarja tamb. zbor akad. društva „Hrvatska“. 8. Dr. G. Ipavec: „Savska“, poje možki zbor. 9. F. S. Vilhar: „Domovini“, poje mešani zbor. 10. K. Mašek: „Pri zibelji“, udarjajo „Cvenski tamburaši“. 11. H. Sattner: „Za dom“, poje možki zbor. — (B.) Prosta zabava in ples. Ustoppina k koncertu 20 nč. za osebo. — Pri koncertu sodelujejo iz prijaznosti akad. društvo „Hrvatska“, Ljutomerska čitalnica in „Cvenski tamburaši“.

Slovensko posojilno in kosumno društvo, vknjiženo zadrugo z omenjenim poslovnim snujejo rodoljubi rojanske fare pri Trstu. Javni shod ob osnovi tega prepotrebnega društva, prvega enake vrste v Trstu, bude prih. nedeljo dne 7. t. m. v prostorih otroškega vrta sv. Cirila in Metoda v Rojanu po nastopnem vsporedu: a) Nagovor. b) Čitanje in razgovor o pravilih. c) Vpisovanje udov. d) Volitev

začasnega predstojništva. K obilni udeležbi uljudno vabi snovalni odbor. —

Za podružnico sv. Cirila in Metoda v Trstu nabrali so dne 29. maja prijatelji, praznujoči Ferdinand imenad gl. 3:30. — Zbrana vesela družba pri dobrem kozarcu vina v krmi „Pri slovenski zastavi“ preostanek računa 80 kr. — J. P. daroval je 50 kr. — V veliki žalosti radi usode g. Vergottinija darovala sta dva prijatelja eden gold.

Za podružnico sv. Cirila in Metoda na Gredi nabrali so „Prosečki krokarji“ v Zgoniku dne 25. maja 2 gld.

Za VI. župno cerkev nabralo se je dosedaj 30,340.89 gld. Nadaljnje prispevke vspremajo škofija pisarna, stavbeni odbor in vsi gg. župniki škofije. Delo napreduje lepo; sedaj je že pokrit presbiterij se zakristijo in stransko kapelo.

Dne 1. julija blagoslovili so slovenskim načinom ta prvi del hiše božje.

Iz Trsta se nam piše: Nek Vipavec po rodu učil je pred 7 meseci prošnjo, da se mu na jednem tržaških trgov odkaže prostor, kjer bi prodajal sadje. Predvčerašnjem poklicajo ga na magistrat. Predstavljave se, vpraša ga dotedni uradnik, od koga da je doma. Prositelj odgovori: Iz Vipave. Uradnik zareži potem: „Tu imate vaše „karte“ in pojte v Vipavo, da tam odkažejo prostor.“ Naš mož mu odvraje, da je Avstrijec in živi že 30 let v Trstu, da sme torej prositi za to, kar se celo Italijanom dovoljuje. Na to pa uradnik: Uprav za te poslednje moramo skrbeti, vi pa pojte in casa del d....!

Iz spodnje okolice se nam piše: V nedeljo, dne 31. maja se je vršila v Barkovljah procesija sv. R. Tel. prisustvovanjem mszn. Flego in dveh družih g. župnikov. Kakor po navadi bilo je pri tej procesiji i letos vse polno domačega vernega občinstva. Red bil je uzoren; vsa okrasba, cerkvena oprava in drugo pa je kazalo, da je v Barkovljah v cerkvenih zadevah energični g. župnik na pravem mestu. V procesiji je svirala vojaška godba, a pelje močan zbor domačega društva „Adrija“. Pevci so peli kako dobro in rešili v tem obziru popolnoma svojo čast. Vaškega načelnika, poznanega Visintinija, ni bilo v procesiji; pogrešal ga ni gotovo nobeden. Dobro pa je, da ta človek sam priznava, kako pozna mišljenje domačinov; vedel je, da bi bil peto kolo pri vozu! — Užalilo nas pa je, da ni bil nijeden tukaj janih šolskih učiteljev navzoč pri cerkveni tej slavnosti. S tem ne dajejo posebno lepih vzgledov mladini naši.

Popoludne vršil se je pa v Barkovljah pogreb vrlega rodoljuba in veljaka, gosp. Andreja Martelanca. Tu se je očitno pokazalo, kako zna ceniti naše ljudstvo svoje veljake — vzorne rodoljube! Občinstvo je bilo res ogromno število. Vsa domača društva položila so na rake vence, enako tudi mornarji (zavornanti) z napisom: „Zavornanti svojemu predsedniku“. Kot zjutraj pri procesiji, tako popoludne pri tem pogrebu rešili so pevci svojo ulogo dobro. Pisec teh vrstic omenja to posebno, ker se strinja s člankom „Edinosti“: Črvi, kateri glodajo naša narodna društva!

Pokojni Andrej Martelanc je bil mož jeklenega značaja; takega značaja treba okoličanskim voditeljem-rodoljubom. Prvi pokojnika je dičila zlata svetinja hrabrosti. Pokojnik preprečil je namreč — na čelu vojakom bivšega „batalijona“ — izkreanje italijanskih vojakov. V l. 1848. temni noči odposlala je namreč v tržaškem zalivu nahajajoča se Sardinska eskadra več čolnic, napoljenih z vojaki, da se izkrcajo ob Barkovljanskem obrežji. Pokojnik je bil tedaj voditelj ponočne straže in je prvi zapazil namere sovražnika. Okoličanski vojaki pod vodstvom vrlega Martelanca prečeli so namere sovražnika, kateri je imel pri tem več mrtvih in ranjenih. Pokojnik je bil odločen rodoljub, veren katoličan in zvest Avstrijanec — mož, kakoršnih pričankuje marsikje po okolici.

na kajih slončnih vsa naša podjetja, ta največji, ta vsekdar nenasitni črv je nesloga, nejedinstvo. Tako malo narod in tako nesložen; tako blag namen je društva in take grozne nejedinstvo najdemo povsod! Mesto da bi bilo vsako narodno zbirališče sveti hram, kjer naj bi vsakdo pozabil vse sovraštva in vse sitnosti, koje je imel s kom v privatnem življenju; mesto da bi tu bili vsi največji prijatelji, kjer bi vse tekmovali v blagor društva in naroda in kjer bi gojili ljubezen do naše svete stvari: najdemo le prepogostoma, da tudi v teh narodnih hramih kraljuje razprtija, sovraštvo in nesloga. „Sloga jači, nesloga tlači“ veli narodni pregor in tako je tudi pri društvi. Radi osebnosti mora društvo le prevečkrat trpeti. Vem za slučaj, da ste se dva člana radi ničevih stvari sprila. Bila sta oba jako delavni moči na našem narodnem polju, bila sta odlična rodoljuba. A kaj se zgodi? Jeden od teh dveh ni prišel radi neprijatelja nikdar več v društvo in odtegnil se je tako vsakemu društvenemu delovanju. No, prav lehko rečete: radi jednega človeka še ne bode konec sveta! A to ni tako! Ta, koji se društva izogiblje, ima tudi svoje prijatelje, kateri so radi le v njegovi družbi in tako se odtegnejo ž njim tudi drugi. Pravi rodoljubi pozabiti bi morali radi društva, radi ljubezni do naroda, take malenkosti, kajti le tako nam je mogoče, da bodo naša društva v resnici narodna društva, koja naj bi čuvala naše svetinje pred ptujimi navali in bi nětile plamen za našo sveto stvar, za našo sveto idejo; za one idejale, kateri doseči, boli vsakemu svetu dolžnost.

Društva služijo v probodu naroda in kako veselje je moralno napajati dušo vsakemu rodoljubu, ko je videl, kako tekuje duhovščina in posvetnjaki v probodu naroda, ko je videl, daje duhovščina glavni steber društva, ob katere se zastonj zaganjajo najhujši valovi. A časi se spominjajo. Res, to se še vse godi v Istri, v Korotanu in na Štajarskem, a na Kranjskem je vse drugače. Mnogo je društev, kajim duhovniki niti člani niso in najde se duhovnik, ki je celo nasproten društvu. Kranjsko je začela posnemati Primorska! Ono razporno jabelko, koje je vrgel goriški „rodoljub“ v društva, koje je vrgel med duhovnike in posvetnjake, ono jabelko je že začelo dozorevati in duh njegov veje že po vsem Slovenskem. Še se veseli naši bratje v sredini, da pri nas je še sloga, da pri nas sodelujejo duhovniki in posvetnjaki (ali kakor nas nazivljeno: „liberalci“) v probodu naroda, a žalibote, ta strupena „kal“ pokazala se je tudi po Primorskem. Res je pri nas velika večina takih gg. duhovnikov, kajim je napredok

kitah ležali so jej po plečih; stroge črte starinsko-prekrasnega obrazu spominjale so ga starih kipov, a njene črne, velike, globoke oči zrle so nanj z izrazom veličastva in iskrene ljubezni.

Drugo jutro prišel je Pavel zopet v bolnico in povedal doktorju, da mu dekličin obraz ni dal pokoja. Prosil ga je, naj mu dovoli, da jo naslike. — „Nikjer, ni v domovini svoji, ni v klasični Italiji,“ rekel je, „nisem srečal nič jednakega. Ta blazna deklica je baš za poetički predmet; bilo bi škoda opustiti, da izgine taka krasota brez sledu.“

Doktor, želeč videti, kakšen učinek napravi na Natašo drugo njeno svidenje s Pavlom, uslušal je njegovo prošnjo. Nameraval je biti prisoten pri njunem svidenju, a tako, da ga ne opazita. Pavel vzel je vse za slikanje potrebne reči s seboj. Privelj so ga v vrt, pripadajoč k doktorjevem stanovanju. Že zdavnaj velel je doktor voditi Natašo o lepem vremenu v njegov vrt. Opazil je namreč, da jo je društvo drugih bolnikov zelo žalostilo in da se je bedna deva manj nesrečno počutila v čistem vzdahu, mej ejetjem in drevjem. Dobri starček naredil je vse, kar je mogel v olajšanje njenega trpljenja.

(Konec prih.)

in blagor naroda ljubši nego razprtje, a batí se je vendar, da ne bi se tudi tu vkorinili goriškega „rodoljuba“ pogubni nauki, katere mu narekujejo od tam, kjer narodnosti naši niso prijazni. Mi poznamo to tihe rovanje proti nam, kojega namen je, udušiti narodno zavest v ljudstvu našem. Glavna ovira „plemenitim“ tem namenom so pa narodna društva. Zato pa proč žnjimi! Zato pa oni vasklikli, da so društva nevarna, zato ona zlobna obrekovanja, da so društva oni kraji, kjer se uči pohujšanje, kjer vzraščajo elementi, koji so državi pogubnosni! In tem naukom so verovali nekaterniki. Iskali so vzrok, da izstopijo iz društva. In našli so jih seveda kaj lahko, ker so jih po vsej sili hoteli najti. Temu je bil vzrok „Slovenski Narod“, drugemu „Nova Soča“, tretjemu „Edinost“ itd. itd.

Da gospôda, svobodno vam je, korakati po tej poti; nikdo vam ne more braniti, ako nas po vsej sili hočete zapustiti, a zapomnite si, da hvaležnega naroda ne boste imeli za seboj. Goriškega proroka duh zamoril je pevsko žilo pesniku-duhovniku, kojega ljubi ves narod in za kogega bi bil šel vsakdo izmed nas v najhujši ogenj; moža, kojega značaj se še vedno sveti kot jasno sonce. Tega moža srce trpi radi dogodivše se mu krivice vse zemsko gorje.

Le triumfujte! Nam pa, ki ljubimo rod svoj in ki smo zavzeti za njega vsestranski napredok, nam se krói srce! Ali zapomnite si, da izvestno pride dan, ko dobri naš narod spozna prave nakane vaše in tedaj vas popiba raz pozorišče vihar obče nevolje.

P—.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Državni zbor. O postavnem načrtu, tikajočem se izvršilnih naredeb za odpravo proste luke govorimo na drugem mestu. V isti seji dne 1. junija predložil je minister za notranje zadeve postavni načrt, tikajoč se prometa z živili in načrt, v kojem so označena določila proti obče nevarnim socijalističkim nastojanjem. Poslanci Promber in tovarni predložili so postavni načrt, tikajoč se uravnanja plač državnih uradnikov.

V seji dne 1. junija naznani je ministarski predsednik, da se osnujejo državni zavodi za preiskovanje živil in posebni kurzi za poučevanje organov zdravstvene policije, ako se vsprijeme dotedna vladna predloga.

V proračunskem odseku izjavil se je finančni minister Steinbach na interpelacijo poslancev Bärnreitherja, da se vrše obravnave glede vrvanja valute, da pa sedaj ne more dati pojasnil. Stalna valuta je za Avstro-Ogrsko veliko vrednosti; po njega menenju je pa tako stalnost jedino tedaj mogoče, da se uvede zlato kot vrednostna kovina. Uvedenje bimetatalizma (dvojne kovine) je nemogoče. O načinu, kako dobivati potrebno zlato, se vrše obravnave. Žrtve pa bodo velike in zato treba previdnosti. Neprestano treba pa gledati na to, da se ustavovi valuta.

Trgovinski minister vsprijel je deputacijo, obstoječo iz 19 poslancev iz Trsta, Istre, Koroške, Zgornje Avstrijske in Češke, koja mu je izročila peticijo z agradnjo železnice Divača-Loka in da se proga ta podaljša čez Karavanke. Trgovinski minister izjavil se je ob tej priliki, da je glede na zvezo Trsta z notranjimi deželami načrt železnice čez Karavanke stopil na prvo mesto diskuzije. Državnemu zboru predloži se v bodoči sesiji železnična predloga, odgovarjajoča kistim skupne države; s tem pa nrečeno, da bi se predloga ne oziral na sedanje migljeje ali želje. Če je le mogoče, bodo vlada še v tem letu začela premišljati o zgradbi jedne ali druge nasvetovanih dveh železnic.

Odsek za vinorejo vsprijel je predlog, vsled katerega se postavijo škode,

provzročene po trtni uši, pod postavo za elementarne nezgode; dotedni posestniki imajo pravico zahtevati, da se jim davek odpise; vlada se pooblašča dovoljevati poškodovanim občinam brezobrestne prednje, koje je vrnil v 10 letih, toda s pogojem, ako je pričakovati od strani dežele jednake pomoči. Minister za poljedelstvo izrekel se je zadovoljnem s temi sklepki.

V osornem postopanji grofa Taaffeja v proračunskem odseku proti Mladčehom je sicer izražena najhujša obsodba politike staročeskih in morda tudi nekih drugih optimistov, ali postopanje to utegne imeti dokaj ugodne posledice. Izjave grofa Taaffeja vzbudile so obče veselje v nemško-liberalnem taboru, kajti povedo nam na vse usta, da naj se Slovani kar odpovedo hrepenuju po jednakopravnosti. Uradni jezik ostane nemški, kakor je bil dosedaj. Ako pomislimo, da je vsega naroda češkega uprav to najiskrenje želja, da se pri vradih v deželi Češki uvede češki jezik kot notranji poslovni jezik, nam je jasno, koliko vzburenosti so morale provzročiti g. ministerskega predsednika izjave. Ugodna posledica bagatelizovanja naroda češkega po grofu Taaffemu utegne pa biti ta, da se obe češki stranki jedna drugi zopet približati. Ako bi se to zgodilo, bilo bi to velike važnosti gledé na bodočo taktiko vseh avstrijskih Slovanov. Potem bi odpadli prazni izgovori vseh onih, ki sedaj, znam, Slovanom neprijasnim dunajskim krogom na ljubo narodu češkemu hrbet obravljajo: izgovori o nezdrelosti Mladčehov. In da nade naše niso povsem prazne, priča na pisava staročeške „Politike“ z dne 31. maja t. l. ki pravi: „Grof Taaffe rekel je v svojem odgovoru, da ni smeti polen pod noge metati bodisi-kateri narodnosti samo v ta namen, da se napravi veselje kaki drugi narodnosti. Tu pa me gre za to, da bi se narodu češkemu napravilo kako veselje, ampak da se mu dado pravice. Če pa hočemo poravnati krivice in če služimo pravici, a tem še nismo nikogar žalili, tem manje, ker s tem ne kratimo nikogar pravic. Grof Taaffe noče dovoliti narodu češkemu njega pravico, samo da bi ugodil nemško-liberalni stranki in bi si osigural ne podporo.“

G. ministarski predsednik nasprotuje pa se svojim postopanjem svojim lastnim besedam, kajti se svojim odgovorom užalil je jeden cel narod, samo da ugodil jednemu druzega naroda. Posledice temu naj si sam sebi pripiše. Našel nas bode z družene. Pripadniki „narodne stranke“ vedo tudi v tem slučaju, kakó jim veleva rodoljubna dolžnost. Nismo sporazumljeni s taktiko Mladčehov, ali pripravljeni smo v to, da obe stranki skupno postopati, ako treba odvračati narodu preteče nevarnosti. Mladčehom, kot zastopnikom naroda v državnem zboru (Dobro, dobro! — isto trdim tudi mi, a smo po ljubljanskih teorijah radi tega grozni brezbožneži in brezverci! Op. ured.) velja sedaj premišljati, kakim načinom bi se omogočilo tako skupno postopanje“.

Vnanje države.

Car in carica bavila sta se v Moskvi. Obiskala sta francosko razstavo. Vsprijeli so ju osebje tamoznjega francoskega poslanštva in ruski doživljeni. Mnogobrojno občinstvo pozdravljalo je navdušeno visoki par.

Kakor javlja „Novoje Vremja“ postavijo se hebrejske šole pod strogo nadzorstvo. Državnemu svetu ruskemu došel je načrt osnove medicinskega zavoda za ženske.

Kralj Rumenski slavil je 25 letni svoj jubilej. Ob tej priliki zaukazal je ministarskemu predsedniku, vsem se zahvaliti na pojavih ljubezni in udanosti. Odmev v inozemstvu priča, da Rusija simpatično pozdravlja vkoreninjenje monarhičnega principa v Rumuniji.

Bismarckova politika zaščitne carine za gospodarske pridelke maje se

na vse strane. Valed visoke carine podražilo je silno vse žito. Bič, kojega je Bismarck splel proti državi naši, tepe sedaj njega lastne rojake. Zato pa zahtevajo z vseh strani, da se zniža carina na žito. Državni kancelar izjavil je v državnem zboru, da vlade pač namerujejo pôtem trgovinských pogodb znížiť carine na žito, ali tega ne bi mogel nasvetovati, da se uvede povsem svobodna trgovina z žitom, tem manje, ker je dvomljivo, se li bude potem cena kruhu znížala.

V konzistoriji dne 1. junija imenoval je sv. Oče nadškofa Rotelliha in Gruscho kardinaloma ter je prekonizoval 21 škofov. V dotedni alocuciji hvali papež nova kardinala. Alocucija govori tudi o delavskem vprašanju ter pravi, da je tolažljivo, da hočejo vlade, poštovajoče naredbe, koje predlaga cerkev, sodelovati, pri reševanju tega uprašanja.

DOPISI.

Iz Ajdovščine prejeli smo naslednji popravek.

Slavno uredništvo „Edinosti“!

Sklicuje se na §. 19 tiskovne postave, naprošeno je slavno uredništvo, da sprejme in v prihodnji številki cenj. lista „Edinost“ na onem mestu, na katerem se nahaja dopis iz Ajdovščine v št. 41. od 23. maja t. l. objavi:

I. Trditv, da je občina s prodajo starega in nakupom novega farovža škodovana, in da se je ta kupčija nenadoma završila, je neresnična, ker se je vršila (na večletne prošnje prejšnjega in sedanjega gospoda župnika) na podlagi strokovnjaka cenitve po postavnem sklepu občinskega starešinstva v večkratnih javnih sejah, in potrjena bila od visoke deželinega odbora.

II. Za kaj se je porabil denar, kateri je bil namenjen za vodotok, pozive lehko vsak občinar iz sklepov obč. starešinstva in potrjenih občinskih računov.

III. Ni res, da je stata naprava pumpe na trgu 173 gld., kajti komaj toliko stane nakup treh pump z dolgimi cevmi in z vso pripravo, in kopanje 8 metrov globoke jame, dovaževanje in odvaževanje materiala, kovaško in zidarsko delo, skrli itd.

Voda te pumpe je bila do 24. t. m. popolnoma čista, in rabila jo je velika množina prebivalcev. Od 24. t. m. naprej je postala voda zelena. Od kod ta sprememb, bodo pokazala kemična analiza.

IV. Uravnavata hudournika Ločavček se je vršila z državnim denarjem na način, kajkor je zahtevalo c. kr. okrajno glavarstvo v Gorici, katero je delo odobrilo.

Županstvo v Ajdovščini

dne 31. maja 1891.

Župan: D. Godina.

Iz Škrbine, 24. maja t. l. Predzadnja „Edinost“ je prinesla „poslano“ iz Škrbine v obrambo našega župana. Poslano so podpisali: občinski sluga, občinski denarniščar in nek županov sosed. Ti trije na celi stvari res „nedolžni“ može pravijo: „Dokler ne zvemo ime dopisnikovo, imenujemo ga lažnika“. In ko bi se dopisnik ovadil, potem bi bilo vse res, kar se je pisalo? Ha, čudna logika! No, dragi, ne mislite, da vam pojdejo dopisniki tako lahko na limanice. Onemu pa, ki je poslano skoval, povemo, da bomo dopisniki še le takrat lažniki, ko nam trditve z dokazi ovržete; tega pa se ne bojimo, ker pisali smo resnice in le resnice!! Dodati imamo le to, da smo povedali še zelo malo ali pa celo nič in še to je bilo v rahli in mili obliku. Kakor vidimo razmere, treba bodo tedaj še! Dopisnikom se tudi preti, da se jim bodo že pokazalo in posvetilo; mi pa dvomimo, da bi dopisniki iz prejasne svitlobe resnice mogli videti v vašo temoto. Pokazati ne boste mogli tedaj prav nič, ker dokler je resnica na naši strani, se ne bojimo nikogar! Dopisniki se imenujejo tudi „nepoklicani“. To

Iz Hrenovske fare se nam piše: Binkoštne nedelje imeli smo pri nas lepo slovesnost: blagoslovila se je namreč nova kapelica Marije prečiste device, stojede ob okrajni cesti, vodeči proti Predjami. Blagoslovil jo je velečastiti dekan postonjski, gospod Hofstetter z azistenco g. župnika Puca in dveh drugih domačih gospodov duhovnikov. Kip Marije device je 1 meter in 68 cm. visok in so ga kupili domači fantje in dekleta po posredovanju gosp. župnika — Veliko zaslugo na tem sta si tudi pridobila župan Jože Mejak vulgo Jerk in podžupan Jakob Turk vulgo Balk. Ljudstva se je zbralo nad 1000. Deklet z venci na glavi in svečami v rokah bilo je do 50. 6 krepkih fantov neslo je kip pri procesiji iz farne cerkve do kapele. Kapelica je bila okinčena maji, venci in slavoloki Kumovala sta gori rečena Jože Mejak in Jakob Turk. Sešli so se po blagoslovu pri časi piva cerkveni pevci pod vodstvom nadučitelja, g. Arka, tukajnji veljaki, rokodelci, ki so se udeležili dela, fantje in dekleta. Tu so se prepevale vesele pesmi. Došli so tudi gg. duhovniki ter nam ob tej priliki podajali lepih naukov. Pri kapeli so bile več dni Šmarnice po iniciativi gg. župana in podžupana. Sv. Rešnjega telesa dan pa se je tu čital 3. sv. evangeli. Želeli bi, da se ta navada ne opusti.

Zaprli so 23 letnega krošnjarja Vincenca Sandalija, ker je na glavi ranil neko dekle. — Zaprli so mornarja Eduarda Subina, doma iz Logatca, ker je v ulici Androna delle Pancogole okna pobijal.

Nadpolni mladiči. Povedali smo že, da so gospoj Katarini Gregori nedavno mej molitvijo v cerkvi sv. Antona novega ukradli listnico se 136 goldinarji v bankovcih. Policija je tičke že zasačila in ti so: 16 letni Ivan Mahorčič iz Kamnika, 15 letni Ettore Grenda in 15 letni Henrik Loik, oba iz Trsta.

Ukral je nekdo gospoj Apoloniji Višintini v cerkvi sv. Antona novega večjo svoto denarja.

Radi umora zatvorili so Ivana in Frana Barbiča, Andreja Sterleta in Josipa Tomšiča, vse štirje doma iz Postojne. Priveljih je iz Carigrada v Trst jeden konus latnih kavasev.

"Učiteljski Tovariš" št. 11 ima sledoče vsebino: Fr. Marolt — Brdo: Učitelja-voditelja uradne knjige. — J. Marn: Knjiga slovenska. — Listek. — Nači dopisi: Iz kamniškega okraja. — Z Brda. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Listnica uredništva.

Javna zahvala.

Podpisana se zahvaljuje tem potem slavnemu veteranskemu društvu, sl. pevskemu društvu "Adrija" na ganljivem petji, domaćim društvom sploh na podarjenih vencih in slavnemu mnogobrojnemu občinstvu, katero je skazalo zadnjo čast našemu predragemu soprogu, oziroma očetu Andreju Martelancu.

V Barkovljah, 1. junija 1891.

Žalujoča družina.

Naznanilo.

Dutovljanski mladeniči priredijo dne 29. junija t. l. veliko veselico z godbo in plesom na prostem v jako prijubljenem gozdružu v Bercih med Dutovljami in Tomajam v spomin dovršenja tamkajšnjega velikega vodnjaka.

Začetek veselice točno popoldne do 9. ure zvečer. K obilni udeležbi se uljudno vabi prijatelje veselic.

Veselični odbor.

V najem

se odda ali proda hiša štev. 64 v Koprivi na Krasu s 4 sobami, kuhinjo, štalo, vodnjakom. Več se izvede v Riemanjih h. št. 26.

2-3

Grena bol kašalj, hreputavica, promuklost, nazeb, zadavica, rora, zapala ustijih itd. mogu se u kratko vrieme izlečiti rabljenjem NADARENIH 30-30

Prendinijevih sladkišah (PASTIGLIE PRENDINI)

što jih gotovi Prendini, lučbar i ljekarnar u Trstu Veoma pomaga učiteljem, propovjednikom itd Probdenjih kašljne noćih, navadne jutranje hreputavice i grenači zapala nestaje kao za čudo uzimanjem ovih sladkiša.

Opazka. Valja se paziti od varalicah, koji je ponačinaju. Zato treba uvjeti zahtjevati Prendinijevu sladkišu (Pastiglie Prendini) te gledati, da bude na omotu kutiljice (škatule) moj podpis. Svaki komad tih sladkiša ima natisnuto na jednoj Strani "Pastiglie", na drugoj "Prendini".

Cena 30 n.č. kutiljici zajedno sa naputkom.

Prodaju se u Prendinijevoj ljekarni u Trstu (Farmacia Prendini in Trieste) i u glavnih ljekarnah sveta.

42-43

TRZASKA HRANILNICA

Sprejemlje denarne vlogi v bankovcih od 50 noč. do vsakega značka vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9-12 ure opoludne. Ob nedelji pa od 10-12 ure dop. Obresti na knjižice. 3%

Plaća vsak dan od 9-12 ure opoludne. Zneske do 100 gld. prece, zneske preko 100 do 1000 vid mora se odgovadati 3 dni, zneske preko 1000 gld. pa 5 dñi prej.

Eskomptuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3%

Posuje na državne papirje avstro-ograke do 1000 gld. po 5%, višje zneske od 1000 do 5000 gld. v tekćem računu po 4%, Večje svote po 4%

Daje denar proti vključenju na posestva v Trstu. Obresti po dogovoru.

TRST, 14. marca 1891. 11-24

Candeo-ve škropilnice

proti peronospori od mnogih strani za najboljše spoznane, se dobivajo le pri

Zivic in družb. v Trstu ulica Zonta 5

po lanski niski ceni. — Dobivajo se tudi izvrstne žvepljalke za trte in vsakovrstni stroji za kmetijstvo; mlatičnice in čistilnice za žito, stiskalnice za grozdje in tropine, mlini za grozje, sesalke itd.

Priporoča se omenjena tvrdka vsem rojakom za obilne naročbe.

FILIJALKA
c. kr. priv. avstr. kreditnoga zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na V napoleoni na
4-dnevni odšak 2% / 8- " 3% / 30- " 3% /
20-dnevni odšak 2% / 3-mesečni " 2% /
3-mesečni " 6- " 2% /
Vrednostni papirjem, glasčin na napoleone, katere se nabajajo v okrogu, pripozna se novo borestna tarifa na temelju odpovedi od 8. oktobra, 12. oktobra in 3. novembra.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% / na vsako svoto.
V napoleoni brez obresti.

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bozen, Gradec, Hermansadt, Inomost, Celovec, in Ljubljano — brez troškova

Kupnja in prodaja

vrednosti, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov 24-10 pri odbitku 1% provizije.

P r e d u j m i

Na jamčevne listine pogoji po dogovoru. Z odprtjem kredita v Londonu ali Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po pogodbi.

Na vrednosti obresti po pogodbi.

Uložki v pohranu.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Trst, 25. februarja 1891. 11-24

P. n.

Assicurazioni generali.

v Trstu

(drustvo je ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnulo svoje delovanje na vse voje zavarovanja posebno pa: na zavarovanje proti požaru — zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glava in rezerva

dne 31. decembra 1890. f. 43.303.671-22

Premije za poterjati v naslednjih letih

f. 21.167.308-81

Glaica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1890 f. 124.121.441-72

Plaćana povračila:

a) v letu 1890 f. 8.345.827-21

b) od začetka društva do 31. f. 295.717.767-43

Letni računi, izkaz dosedaj plačanih odškodovanj, tarife in pogoje za zavarovanje in sploh vsa natančnejša pojasnila se dober v Trstu v uradu društva: Via della Stazione št. 8887 v lastnej hiši.

Spomladansko zdravljenje

najboljše je Čajem iz tavžentrož (millefiori). kri čisteče in neprekosljivo sredstvo zoper parjenje v želodcu, hemoroidalne bolezni itd. — Zavitek z navodom, za 12 dni zdravljenja, stane 50 nov. dobi se edino v 4-10

odlikovani lekarni Praxmarer (telefon 207)

At due Mori, Piazza Grande.

Poštne pošiljalke izvršujejo se neutegoma. Čuvati se je treba ponarejenega zdravila.

La Filiale della Banca Union TRIESTE

s'occupa di tutte le operazioni di Banca e Cambio - Valute.

a) Accetta versamenti in Conto corrente, abbonando PER BANCONOTE: PER NAPOLEONI:

31/4% c. preav. di 5 g ni 23/4% c. preav. di 20 g n

31/4% " " 12 " 3 " " " 40 "

31/4% a 4 mesi fisso 31/4% " " " 3 mesi

31/4% a 8 " " " 31/2% " " " 6 "

Il nuovo tasso d'interesse principiera a decorrere sulle lettere di versamento in circolazione a datare dal 26 corr. rispettivamente dal 2 Giugno a seconda del relativo preavviso.

In Banco giro abbuonando il 2/40% interesse annuo sino a qualunque somma: prelevazioni sino a f. 20.000, a vista verso chèque; Importi maggiori preavviso avanti la Borsa. — Conferma dei versamenti in apposito libretto.

Conteggia per tutti i versamenti fatti a qualsiasi ora d'ufficio la valuta del medesimo giorno.

Assume pei propri correntisti l'incasso di conti di piazza, di cambiali per Trieste, Vienna, Budapest ed altre principali città, rilascia loro assegni per queste piazze, ed accorda loro la facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi.

b) S'incarica dell'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise, nonché dell'incasso di assegni, cambiali o coupons, verso 1% di provvigione.

c) Accorda ai propri committenti la facoltà di depositare effetti di qualsiasi specie, e ne cura gratis l'incasso dei coupons alla scadenza.

d) Vende le Lettere di pegno 4 1/2% e 5% della Banca Commerciale Ungherese di Pest e le lettere di pegno 4% dell'i. r. priv. Banca Ipotecaria austriaca di Vienna. 6-12

Trieste, 21 Maggio 1891.

Čast nam je preporučiti p. n. občinstvu Trsta i okolice, Primorja i ostalih hrvatsko-slovenskih gradovah i mestah, sa solidnosti i ostinočne poznatu, te obilnim modernimi pismeni stroševi provideći

JEDINU SLAVENSKU

TISKARU U TRSTU

Ista prima i obavlja svaku naručbu bilo koje vrsti knjigotiskarskoga posla te preporuča se osobito za ove vrste tiskanje kao n. pr.:

za župne urede, okružnice, račune, list. artiju i zavitek s napisom, preporučene karte, posjetnice, zaručne i vjenčane objave, pozive, razporedje, ulaznice, oglase, pravila, izvješće, zaključne račune, rodištne, punomodi, censke, jestvenke, svakravne skrjaljke, izpovedne odluke, knjige itd.

Uvjera se p. n. občinstvo, da će nam biti osobita briga, p. n. naručitelje u svakom pogledu zadovoljiti koli brzom i točnom podvorbom, toli jeftinom cienom i ukusnom izradbom.

Drži u ralih (ekladišču) sve potrebne tiskalice in knjige za crtežne urede.

Onda ima na prodaj slediće knjige: Kmetijsko berilo za nadaljevalne tečaje ljudskih šol in gospodarjev v pouk cieni prije 50 nov. sada 40 tvrdvo vezana n. 60

Sodniški obrazci sastavlji B. Trnovec n. 20

Vilim Tel, prevod Cegnera n. 40

Ljudmila prevod J. Lebana n. 30

Filip prevod Križanana n. 20

Antigona prevod Križanana n. 20

Pjesma o zvonu preveo A. K. Istranic n. 20

Istra pjesma A. K. n. 20

Ove su knjige tako prikladne za darove o praznicih zato ih sl. občinstvu preporučamo.